

Ειδικότητα παιδιατρικής στη Γερμανία, η εμπειρία της Χρύσας!

Η Χρύσα είναι μία από τις εκατοντάδες περιπτώσεις υποψηφίων που απευθύνθηκαν στην Grecreruitment και την εμπιστεύτηκαν για την εύρεση ειδικότητας στο εξωτερικό, συγκεκριμένα στη Γερμανία. Έτσι, μέσα από την υποστήριξη και τις συμβουλές μας, η Χρύσα βρίσκεται εδώ και ένα χρόνο στο Essen της Γερμανίας και πραγματοποιεί την ειδικότητα της στην Παιδιατρική. Παρακάτω θα βρείτε τη συνέντευξη που μας παραχώρησε στο πλαίσιο της εκδήλωσης που πραγματοποιήσαμε, σε συνεργασία με την ΕΕΦΙΕ (Επιστημονική Εταιρεία Φοιτητών Ιατρικής Ελλάδος) Λάρισας, με θέμα «Ιατρική ειδικότητα στο Εξωτερικό».

Grecreruitment: Γιατί επέλεξες να κάνεις την ειδικότητα σου στην Γερμανία;

Χρύσα: Ο λόγος που αποφάσισα να κάνω την ειδικότητα μου στην Γερμανία ήταν αρχικά η μεγάλη αναμονή που υπήρχε στην Ελλάδα για την ειδικότητα της παιδιατρικής. Συγκεκριμένα στην Θεσσαλονίκη η αναμονή ήταν 5 χρόνια και στις Σέρρες όπου ήθελα να κάνω το μικρό κομμάτι της ειδικότητας δηλαδή τα πρώτα δύο χρόνια, υπήρχε αναμονή πάνω από διετία. Έτσι θεώρησα ότι δεν αξίζει να χάνω τον χρόνο μου και να περιμένω, κάνοντας π.χ. δύο αγροτικά, μέχρι να κάνω αυτό που θέλω και να προχωρήσω επαγγελματικά. Εντωμεταξύ, είχα ήδη περάσει ήδη ένα εξάμηνο στη Γερμανία μέσα από το πρόγραμμα Erasmus, είχα δει το σύστημα και σκέφτηκα ότι είναι μια καλή ευκαιρία εκπαίδευσης για μένα.

Grecreruitment: Ωραία. Θα μου επιτρέψεις τώρα να σου κάνω μια δύσκολη ερώτηση. Είσαι τώρα ήδη ένα χρόνο στην Γερμανία. Υπήρξε στιγμή που μετάνιωσες για το βήμα σου αυτό;

Χρύσα: Όχι, δεν το μετάνιωσα. Υπήρξαν στιγμές που είπα ότι θέλω να γυρίσω στην Ελλάδα πριν τελειώσω την ειδικότητα μου εδώ αλλά ήταν κυρίως για λόγους συναισθηματικούς και όχι για λόγους εκπαίδευσης ή μεγάλης δυσκολίας. Σίγουρα υπήρξαν δυσκολίες αλλά όλοι αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην αρχή της ειδικότητας τους. Έχω πολλούς φίλους που ξεκινήσαμε ταυτόχρονα ειδικότητα σε διαφορετικά μέρη του πλανήτη αλλά λέμε κάθε αρχή και δύσκολη έτσι και αλλιώς, οπότε δεν το μετάνιωσα.

Grecreruitment: Βρίσκεσαι σε μια πολύ καλή παιδιατρική κλινική στη βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία στην οποία σίγουρα υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός. Θα ήθελα να μας μιλήσεις για το κομμάτι της συνέντευξης και της πρότασης. Πώς το βίωσες αυτό; Πόσο απαιτητική ήταν η διαδικασία της συνέντευξης και της Hospitation που πέρασες;

Χρύσα: Εγώ συνολικά πέρασα από τρεις συνεντεύξεις μέχρι να αποφασίσω ποια θέση προτιμώ. Όσον αφορά το νοσοκομείο που βρίσκομαι τώρα, η συνέντευξη ήταν πανομοιότυπη με τις άλλες δύο. Τα άτομα που μου έπαιρναν την συνέντευξη ήθελαν να τεστάρουν κατά πόσο μπορώ να μιλήσω τη γλώσσα καθώς έψαχναν να καλύψουν την θέση άμεσα οπότε ήθελαν κάποιον έτοιμο από άποψη γλώσσας. Κατά τα άλλα δεν αντιμετώπισα κάποια άλλη δυσκολία. Γενικότερα, εκτίμησαν την ειλικρίνεια, όχι δηλαδή κλισέ και «κονσερβοποιημένες» απαντήσεις. Δεν είχαν κάποιο πρόβλημα με το τι έλεγα από θέμα απόψεων. Με ρωτούσαν για ποιον λόγο κάνω αυτή την ειδικότητα και για ποιον λόγο επέλεξα να αιτηθώ σε αυτό το νοσοκομείο.

Grecreuitment: Ακόμα ήθελα να σε ρωτήσω το εξής. Εσύ είχες το μεγάλο πλεονέκτημα ότι ήξερες πολύ καλά γερμανικά. Είχαμε πριν λίγο την συζήτηση αυτή, γιατί νομικά σε κάποια κρατίδια ακόμα και το B2 αρκεί για να κάνεις την αίτηση και να ξεκινήσεις την διαδικασία. Θεωρείς ότι ένα επίπεδο γερμανικών B2 ή ένα C1, αρκεί για να ξεκινήσεις; Πόσο δυσκολεύτικες εσύ ακόμα και με το υψηλό επίπεδο που κατέχεις εσύ;

Χρύσα: Θεωρώ πως κάποιος πρέπει να είναι εξοικειωμένος με την γλώσσα. Δεν έχει τόση σημασία η ονομασία του πτυχίου του, ο τίτλος του και το επίπεδο του. Εγώ για παράδειγμα είχα δώσει το C1 όταν ήμουν δεκατεσσάρων χρονών και έκτοτε δεν ξαναμίλησα γερμανικά μέχρι να έρθει η στιγμή να έρθω εδώ. Προφανώς και είχα ξεχάσει τα πάντα και χρειάζομαι εξάσκηση και προφανώς όταν πήγα για Erasmus εκεί το πρώτο χρονικό διαστημα δεν καταλάβαινα τίποτα. Από το δεύτερο μήνα και μετά τα θυμήθηκα τόσο πολύ γιατί όταν είναι κάποιος μέσα στο νοσοκομείο και έχει τριβή με το αντικείμενο, επανέρχεται η γλώσσα αλλά και ό,τι χρειάζεται για να επιβιώσει μέσα σε ένα νοσοκομείο. Έτσι από τον δεύτερο μήνα και μετά ήμουν καλά. Οπότε ερχόμενη εδώ, επειδή είχα και την εξοικείωση με τη γλώσσα δεν αντιμετώπισα ιδιαίτερες δυσκολίες. Σαφώς, δεν είναι το ίδιο με το να δουλεύει κανείς στην μητρική του γλώσσα. Δεν είναι το ίδιο όπως το να έχει σπουδάσει στη μητρική του γλώσσα γιατί ξαφνικά πρέπει να δουλέψει και να συνεννοηθεί σε μια άλλη γλώσσα. Δυσκολίες έχω ακόμα και τώρα αλλά το πτυχίο είτε λέγεται B2, είτε λέγεται C1, σημασία έχει αυτός που δίνει αυτό το πτυχίο και μαθαίνει τα γερμανικά, να κοιτάξει να μάθει καλά τη γλώσσα και να εξοικειωθεί κυρίως με τον προφορικό λόγο.

Grecreuitment: Σαν αλλοδαπή γιατρός στην Γερμανία, έχεις νιώσει ποτέ το θέμα του ρατσισμού; Έχεις αντιμετωπίσει αυτό το φαινόμενο κάποια στιγμή ή όχι;

Χρύσα: Στην κλινική που βρίσκομαι, η αλήθεια είναι πως υπάρχουν και άλλοι αλλοδαποί γιατροί. Είμαστε νομίζω τέσσερις ή πέντε από ένα σύνολο τριανταπέντε ατόμων. Οπότε ήταν εξοικειωμένοι με το γεγονός ότι ήρθε κάποιος ξένος. Επίσης παράλληλα υπάρχουν πάρα πολλοί Έλληνες εδώ, οπότε δεν τους κάνει κάποια εντύπωση ότι δουλεύει κάποιος ξένος μαζί τους. Εντάξει, σαφέστατα παρατήρησα ότι κάποιοι ήταν πιο φιλικοί απέναντι στους Γερμανούς και ήθελαν τον χρόνο τους μαζί μου αλλά όχι από άποψη ρατσισμού αλλά ίσως από άποψη διαφορετικής κουλτούρας. Δε θεωρώ ότι αντιμετώπισα ρατσισμό με την έννοια αυτή.

Grecruitment: Οκ. Να κάνω μια τελευταία ερώτηση. Για την ακρίβεια, υπάρχει από τα παιδιά κάποια ερώτηση για το θέμα της παιδιατρικής;

Φοιτητής: Πόσες εφημερίες κάνει ένας ειδικευόμενος παιδιατρικής τον μήνα στο νοσοκομείο σου, πόσες ώρες είναι αυτές οι εφημερίες και γίνεται με τα ρεπό;

Χρύσα: Στο νοσοκομείο μου τα πράγματα είναι όπως στα περισσότερα νοσοκομεία του κρατιδίου της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Δηλαδή συνήθως κάνουμε τέσσερις εφημερίες τον μήνα ή το μέγιστο πέντε, -εικοσιτετράωρες- που σημαίνει ότι κάποιος έρχεται στο νοσοκομείο στις 09.00 αντί στις 08.00 που έρχεται κανονικά για να παραμείνει μέχρι τις 09.00 της επόμενης ημέρας και μετά έχει το προβλεπόμενο ρεπό του από τον νόμο. Στην εντατική που βρίσκομαι εγώ, δε κάνει κανείς εικοσιτετράωρες εφημερίες. Κάνει είτε οκτώωρα είτε δωδεκάωρα και μετά από συνεχόμενες νύχτες έχει και συνεχόμενα ρεπό.

Φοιτητής: Πέρα από τις εφημερίες, στο καθημερινό σου ωράριο όταν πρέπει να πας στις 08.00, τί ώρα ξεκινά το πρόγραμμα σου στο νοσοκομείο;

Χρύσα: Όταν μιλάμε για οποιαδήποτε άλλη κλινική εκτός της εντατικής, ξεκινάει το ωράριο στις 08.00 - 8:15. Τότε είναι η γενική συνάντηση των γιατρών όπου συζητούν όλα τα περιστατικά που μπήκαν κατά τη διάρκεια της εφημερίας και τελειώνει πάλι με συζήτηση στις 16:30 το απόγευμα. Πρακτικά είναι οκτώμιση ώρες με μισή ώρα διάλειμμα. Στην εντατική είναι το ίδιο απλά ξεκινάμε στις 07.00 και τελειώνουμε στις 15:30 και ο επόμενος ξεκινάει αντίστοιχα τις 15.00 και τελειώνει 23:30.

Grecruitment: Χρύσα σε ευχαριστούμε πάρα πολύ για την συμμετοχή σου σήμερα. Ήταν πολύ σημαντική για εμάς!

Χρύσα: Χαρά μου!

Grecruitment: Σου ευχόμαστε τα καλύτερα! Καλή συνέχεια!

Χρύσα: Και γω σας ευχαριστώ πολύ! Καλή συνέχεια και σε εσάς και καλή επιτυχία στα παιδιά σε όποιον δρόμο και να διαλέξουν.

Grecruitment: Ευχαριστούμε!